

Kardelen

– Gülen Düş · 16 Ağustos 2024

Dağ eteklerinde tüm ihtişamı ile, Kardelenler
ne de güzeller.

Mor, kırmızı, sarı, beyaz derken

Gönlüme düştü fedakar beyaz,

göz kamaştırır inceliğiyle...

El salladı mor hemen,

Sarı dedi ki: baharın habercisi

beni de yaz...

Kırmızı küskün, hani ben neredeyim der gibi,

Dedim, tamam senin de var yerin, bende.

Telaşa gerek yok, belki de benim ilacım sende...

Dedi kırmızı: Anlat dinlerim seni,

Dedim: Yönümü kaybettim, göremiyorum ilerisini.

Kırmızı başladı anlatmaya;

Soğuk iklimin nasıl nefesini kestiğini.

Köklerinin topraktaki sarsıntısıyla,

Kendini var etmenin çabasına...

Cesaret istermiş, sabır istermiş

Var olmak upuzun bir yol amansızcasına.

Karanlıklar içindeki çatırdayış,

Sendeki benim yansıması

Bendeki senin aynısı.

basitçe; Öz'ün filizlenmesi neticesinde,

Gün ışığına yükseliş

nasıl da dengeli bir yaradılış...

Dedi kırmızı,

kar taneleri eşliğinde.

Masum bir sırrın tanığı,

Senede bir defa açan

mucizelerin tutanağı,

İnci misali zarafet.

İçindeki eşsiz gücü fark et.

Kırmızının dağ eteklerinde
süzölen melodisi...
Alıp götürdü beni kardelenlerin
eşsiz senfonisi...

BÜŞRA DALGIÇ